

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 53/2021
07.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца ТАМИШ ХЛАДЊАЧА ПДС у стечају, Панчево, Новосељански Пут бб, коју заступа Ђорђе Стефановић, адвокат из ..., против туженог 1. реда „ТАМИШКА“ д.о.о. Панчево, ул. Скадарска бр.144, кога заступа Султан Фератовић, адвокат из ... и туженог 2. реда SWG & М д.о.о. Београд, ул. Булевар Зорана Ђинђића 46/7, кога заступа Рајко Богдановић, адвокат из ..., ради утврђења и побијања правних радњи, вредност спора 35.000.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж.бр. 1832/20 од 08.10.2020 године донео је у седници већа одржаној дана 07.10.2021. године, следећу:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж.бр. 1832/20 од 08.10.2020 године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог другог реда за накнаду трошкова ревизијског поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Панчеву П 277/19 од 11.02.2020. године одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је правна радња пропуштања изјављивање жалбе против решења о предаји Општинског суда у Панчеву ИПВ (И) 524/04 од 25.07.2007. године, којом би се побијало и решење о досуђењу донетог у истом поступку дана 10.05.2007.године од стране ПДС "ТАМИШ-Хладњача", сада стечајног дужника, без дејства према стечајној маси, затим да се утврди да је решење о досуђењу Општинског суда у Панчеву ИПВ (И) 524/04 од 10.05.2007. године и решење о предаји Општинског суда у Панчеву ИПВ (И) 524/04 од 25.05.2007. године без дејства према стечајној маси тужиоца, затим да се утврди да је правна радња – пропуштање изјављивања жалбе против пресуде Општинског суда у Панчеву П 1395/07 од 21.12.2007. године од стране ПДС "Тамиш Хладњача" Панчево без дејства према стечајној маси, да се утврди да пресуда Општинског суда у Панчеву П 1395/07 од 21.12.2007. године нема дејства према стечајној маси тужиоца, да се утврди да правна радња закључења Споразума о установљавању службености пролаза, закљученог дана 10.02.2008. године између тужиоца и првотуженог нема дејства према стечајној маси,

да се утврди да Споразум о установљавању службености пролаза закључен дана 10.03.2008. године између тужиоца и првотуженог нема дејства према стечајној маси тужиоца у стечају, да се утврди да правна радња – пропуштања изјављивања приговора против записника о излагању, сачињеног пред Комисијом за излагање на јавни увид података премера и катастарског класирања земљишта и утврђивања права на непокретности за Општину Панчево, број 951-1072/2009 од 13.04.2010. године од стране ПДС "Тамиш-Хладњача" Панчево, нема дејство према стечајној маси, да се утврди да Записник о излагању сачињен пред Комисијом за излагање на јавни увид података премера и катастарско класирање земљишта и утврђивање права на непокретностима за Општину Панчеву број 951-1072/2009 од 13.04.2010. године нема дејство према стечајној маси тужиоца, да се утврди да у стечајну масу тужиоца улазе искључиво права власништва на згради број 1-зграда осталих индустријских делатности хладњача са припремом која се налази на кап.парцели .../..., уписана у Лист непокретности ... КО ..., као и искључиво право коришћења на парцели број .../... површине 6 ха 85 ари 91 м² уписане у Лист непокретности ... – КО ..., без постојања службености пролаза у корист првотуженог, као и да се утврди да у стечајну масу тужиоца улази право власништва на зградама број 2-9 које се налазе на парцели број .../..., уписане у Лист непокретности број ... КО ..., као и захтев да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове спора као неоснована. У ставу II одбијен је евентуални тужбени захтев тужиоца да се утврди да правна радња – пропуштања и изјављивања жалбе против пресуде Општинског суда у Панчеву П 1395/07 од 21.12.2017. године од стране ПДС "Тамиш Хладњача" Панчево, сада стечајног дужника нема дејство према стечајној маси, затим да се утврди да пресуда Општинског суда у Панчеву П 1395/07 од 21.12.2007. године нема дејства према стечајној маси тужиоца, затим да се утврди да правна радња закључења Споразума о установљавања службености пролаза од 10.03.2008. године нема дејство према стечајној маси, да се утврди Споразум о установљавања службености пролаза закључен дана 10.03.2008.године нема дејство према стечајној маси тужиоца, да се утврди да правна радња пропуштања изјављивања приговора против записника о излагању сачињеног пред Комисијом за излагање на јавни увид података премера и катастарско класирање земљишта и утврђивање права на непокретности за Општину Панчево број 9151-1072/09 од 13.04.2010. године од стране стечајног дужника ПДС "Тамиш-Хладњача" Панчево, нема дејства према стечајној маси, да се утврди да Записник о излагању сачињен пред Комисијом за излагање на јавни увид података премера и катастарског класирања земљишта и утврђивање права на непокретности за Општину Панчево број 5951-1072/09 од 13.04.2010. године нема дејство према стечајној маси тужиоца, да се утврди да у стечајну масу тужиоца улази право сувласништва са уделом 4699/5141 идеалних делова на згради 1-зграда осталих индустријских делатности Хладњача са припремом као и право власништва на зградама 2-9 који објекти се налазе на парцели број .../... уписане у Лист непокретности број ... КО ..., као и да се и право коришћења са уделом 9003/9495 површине 6 хм, 85 ари и 91 м² уписане у Листу непокретности ... КО ..., без постојања службености пролаза у корист првотуженог, као и да се првотужени обавезе да тужиоцу накнади трошкове спора, као неоснован, а у ставу III обавезан је тужилац да туженом првог реда накнади трошкове поступка у износу од 1.470.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а да туженом другог реда плати трошкове парничног поступка у износу од 742.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате у року од 8 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж.бр. 1832/20 од 08.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Привредног суда у Панчеву П 277/19 од 11.02.2020. године

Против другостепене пресуде тужилац преко пуномоћника из реда адвоката је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени другог реда је одговорио на ревизију тужиоца и предложио да се иста одбије као неоснована.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

Предмет тужбеног захтева је утврђење да радње тужиоца, конкретно: правна радња пропуштање изјављивања жалбе против решења о предаји Општинског суда у Панчеву ИПВ (И) 524/04 од 25.07.2007. године, којом би се побијало и решење о досуђењу; правна радња пропуштање изјављивања жалбе против пресуде Општинског суда у Панчеву П. 1395/07 од 21.12.2007. године, од стране ПДС „Тамиш - хладњача“ Панчево; правна радња закључења споразума установљавања службености пролаза, закљученог дана 10.03.2008. године, између тужиоца и првотуженика од стране ПДС „Тамиш - хладњача“ Панчево; правна радња пропуштања изјављивања приговора против записника о излагању, сачињеног пред комисијом за излагање на јавни увид података премера и катастарског класирања земљишта и утврђивања права на непокретности за Општину Панчево, број 951-1072/2009 од 13.04.2010. године, од стране ПДС „Тамиш - хладњача“ Панчево, сада стечајног дужника, као и напред наведене одлуке, споразум и записник немају дејства према стечајној маси тужиоца, те да се утврди да у стечајну масу тужиоца улази искључиво право власништва на згради број 1 - зграда осталих индустријских делатности хладњача са припремом, која се налази на кат.парц. .../..., уписана у лист непокретности ... КО ... као и искључиво право коришћења на парцели број .../... површине 6ха 85а 91м2, уписане у листу непокретности ... КО ..., без постојања службености пролаза у корист првотуженика и да се утврди да у стечајну масу ПДС „Тамиш - хладњача“ Панчево у стечају улази искључиво право власништво на непокретностима таксативно наведеним у изреци одлуке.

Пуномоћник тужиоца је поднеском од 30.09.2016. године уредио тужбени захтев, тако што је примарни тужбени захтев поставио према првотуженом и друготуженом, а евентуални тужбени захтев ради утврђења само према првотуженом.

Према утврђеном чињеничном стању, Општински суд у Панчеву донео је пресуду број П 1395/07 од 21.12.2007. године којим је усвојио тужбени захтев тужиоца а у овом спору туженог првог реда и утврдио да је Тамишка ДОО из Панчева (овде тужени првог реда) на основу куповине на јавној судској дражби, идеални сувласник у висини од 492/9495 дела на непокретности у том спору туженога а овде тужиоца, изграђеној на парцели број .../... и .../... уписаних на ЗК Ул бр. ... КО ... (стари премер)а које су непокретности идентичне на објектима и парцелом број .../... уписане у поседовном листу ... КО ... нови премер, који сувласнички део у природи представља машинску салу од 385,20 м2, трафостаницу од 56,70 м2 и носач кондензатора од 50,80 м2, све у саставу објекта означеног као објекат хладњаче са припадајућом сразмерним правом коришћења парцела број .../... и .../... уписаних у ЗЈ ул број ... КО ... (стари премер) и парцела ... уписаних у поседовни лист ... КО ... (нови премер) а да истовремено тужени ПДС Хладњача Панчево-овде тужилац, идеални сувласник у висини од 9003/9495 дела свих објеката изграђених на парцелама .../... и .../... КО

Панчево (стари премер) и парцела број ... уписане у поседовни лист број ... КО ... (нови премер) са припадајућим сразмерним правом коришћења истих парцела. Општински суд у Панчеву донео је ову пресуду по тужби туженог првог реда против овде тужиоца, јер се тужени првог реда као купац у поступку извршења И.бр. 524/04 од 25.07.2007 није могао укњижити као сувласник наведених непокретности. Правни претходник тужиоца није се жалио на пресуду а првостепени суд сматра да није ни имао основа да се жали односно да би изјављивањем жалбе само створио нове трошкове који су беспредметни, а све на штету поверилаца стечајног дужника у стечајном поступку.

У поступку је даље утврђено да је Споразумом од 10.03.2008. године закљученим између тужиоца и туженог првог реда установљено право службености пролаза за пешаке које почиње од улазне капије која се налази према Скадарској улици у површини од 6,47 м поред постојеће колске ваге и портирнице и иде у правцу управне зграде где је пре скретања постојећом саобраћајницом путем десно ширина пролаза 7,17 м. Наведени Споразум као и записник о излагању сачињен је пред Комисијом за излагање на увид података премера и катастарског класирања земљишта и утврђивања права на непокретностима за Општину Панчево 951-1072/2009 од 13.04.2010. године у складу са важећим законима и у складу са горе наведеним решењима и пресудом.

Првостепени суд налази да је циљ заштите уведен одредбама Закона о стечају којом је прописано побијање правних радњи стечајног дужника опозивање правних дејстава радњи дужника предузетих са намером да оштете или погодују појединим повериоцима. У конкретном случају код не изјављивања жалбе на решење о досуђењу од 10.05.2007. године, решење о предаји од 25.05.2007. године и пресуде Општинског суда у Панчеву П бр. 1395/07 од 21.12.2007. године, затим не изјављивању жалбе приликом закључења Споразума о установљавању службености пролаза од 10.03.2008. године и на записник приликом излагања сачињеног пред Комисијом за излагање на јавни увид података предмета и катастарског класирања земљишта и утврђивање права на непокретности за Општину Панчево број 951-1072/2009 од 13.04.2010. године, не ради се о радњама пропуштања тужиоца као дужника са намером да се оштете или погодују поједини повериоци. Суд сматра да исто произилази и из изјаве АА, директора тужиоца који је изјавио да није постојала намера да се оштете повериоци као и да су и остали повериоци подносили тужбе како би се намирили и како би касније извршавали пресуде у извршним поступцима. Првостепени суд налази да тужилац није доказао да је на страни стечајног дужника постојала намера да се оштети један или више поверилаца јер је повремено долазило до блокаде рачуна правног претходника тужиоца али се такође и настављало са радом, а да је до блокаде рачуна углавном долазило због извршних поступака који су водили повериоци „Тамиш хладњаче“ да би од 2004. године се започело са продајом покретних ствари, кухињских елемената, два виљушкара, а након тога продата је трафо станица и два проточна тунела. У поступку пред Основним судом у Панчеву под бројем Ипв (И) бр. 502/04 извршена је процена грађевинских објеката и тек на трећој лицитацији предложено је да се изврши продаја целокупне непокретности али и да постоји могућност продаје дела објекта, којом приликом је продато 492,7 м² празног простора, односно грађевински најлошијег дела хладњаче Панчево за износ од око шест милиона што је у то време била повољна цена, па се на решење о досуђењу правни претходник тужиоца није жалио јер би створио само додатне трошкове, а што је утврђено из изјаве бившег законског заступника тужиоца АА. Законски заступник АА је у погледу службености пролаза навео да је након продаје дела хладњаче обавеза „Тамиш хладњаче“ била да се купцу обезбеди службеност пролаза, јер просторије које су биле предмет продаје се налазе на углу

самог грађевинског објекта или у кругу предузећа и нема другог прилаза до овог дела, затим је законски заступник изјавио да продати делови немају никакав утицај на рад осталог дела хладњаче јер је физички одвојен зидом од хладњаче. Навео је и да је законски заступник туженог првог реда ББ била овлашћена да финансијске извештаје сачињене од стране „Тамиш хладњаче“ само потпише јер је имала лиценцу, а тужилац је имао своје књиговодство, али нико од запослених у књиговодству није био лиценциран и није могао да потпише завршни рачун.

Првостепени суд даље из исказа законског заступника туженог првог реда утврђује да је ББ законски заступник туженог првог реда на огласној табли суда видела да је оглашена продаја непокретности, да се тужени првог реда пријавио, лицитирао и купио непокретности, а да није била упозната са основним средствима тужиоца и значајем који су продати објекти имали за производни процес тужиоца. Након куповине дела непокретности тужиоца купљени делови непокретности нису се могли користити без права службености, па се зато обратила правном претходнику тужиоца ради споразума о праву службености. Законски заступник тужиоца првог реда негирала је да је била упозната са презадуженошћу тужиоца као и са чињеницом да се куповином дела непокретности у извршном поступку умањује вредност имовине тужиоца и оштећује поверилац.

Са свих наведених разлога првостепени суд налази да су правилно и у складу са тада важећим законом донета побијена решења и то решење о досуђењу Општинског суда у Панчеву ИПВ (И) 524/04 од 10.05.2007. године, решење о продаји Општинског суда у Панчеву ИПВ 8И9 524/04 од 25.05.2007. године, пресуда Општинског суда у Панчеву П 1395/07 од 21.12.2007. године, Споразум о установљењу службености пролаза од 10.03.2008. године и Записник о излагању сачињен пред Комисијом за излагање на јавни увид података и премера катастарског класирања земљишта и утврђења права на непокретности за Општину Панчево број 951-1072/2009 од 13.04.2010. године. Првостепени суд наводи да је према одредби члана 123 Закона о стечају за побијање правних радњи неопходно кумулативно испуњење прописаних услова, односно да је на страни стечајног дужника постојала намера да се оштети један или више поверилаца и да је саговорар стечајног дужника знао за намеру стечајног дужника. Првостепени суд налази да сама чињеница да је тужени првог реда имао сазнање да стечајном дужнику овде тужиоцу прети неспособност плаћања не значи аутоматски да постоји намера стечајног дужника да се оштете повериоци. Првостепени суд налази да је терет доказивања битних чињеница, а у смислу члана 231. Закона о парничном поступку на страни која тврди да има неко право у овом случају тужилац. У току поступка у конкретном случају у односу на пропуштања изјављивање жалбе као и у односу на закључење Споразума тужилац је доказао да је тужени првог реда знао да се рачун тужиоца налази у блокади али није доказао да је тужени првог реда имао сазнање да се том радњом стечајног дужника оштећују повериоци јер су сва решења и пресуда донети у складу са Законом и самим тим тужилац није доказао да је саговорар стечајног дужника знао за намеру стечајног дужника.

Са наведених разлога првостепени суд одбио је примарни и евентуални тужбени захтев тужиоца.

Привредни апелациони суд налази да је првостепени суд на основу утврђеног чињеничног стања правилно закључио, да нису испуњени услови за побијање правних радњи туженог првог и другог реда у смислу одредбе члана 123. став 1. Закона о стечају ("Сл.гласник РС" бр. 104/09, 99/11) и правилно одбио примарни и евентуални тужбени захтев тужиоца. Привредни апелациони суд је одбио жалбу тужиоца као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Врховни касациони суд прихвата закључак другостепеног суда и налази да је побијана другостепена одлука донета правилном применом Закона о стечају.

Наводи ревизије тужиоца се не могу прихватити као основани. У ревизији тужилац понавља наводе које је истицао у жалбеном поступку а које је другостепени суд правилно оценио да су неосновани.

Према одредби члана 123. став 1. Закона о стечају, правни посао односно правна радња закључени, односно предузети у последњих пет година пре подношења предлога за покретање стечајног поступка, или после тога, са намером оштећења једног или више поверилаца, могу се побијати ако је сауговарач стечајног дужника знао за намеру стечајног дужника. Знање се претпоставља ако је сауговарач стечајног дужника знао да стечајном дужнику прети неспособност плаћања и да се радњом оштећују повериоци, као и ако су правни посао односно правна радња, стечајног дужника предузети без накнаде или уз незнатну накнаду.

Тужилац побија правне радње који се односе на пропуштање улагања правног лека против решења о предаји непокретности, и решења о досуђењу које је донето у извршном поступку пред Општинским судом у Панчеву ИПВ (И) 524/04 од 25.07.2007. године.

У поступку који је вођен пред Општинским судом у Панчеву под бројем ИПВ (И) 524/04 извршни поверилац је био друготужени, извршни дужник је био правни претходник овде тужиоца, а првотужени је купац дела имовине тужиоца у поступку извршења које је спроведено продајом непокретности правног претходника тужиоца.

Ревизијски суд налази да су правилно нижестепени судови закључили да у конкретном случају, део непокретне имовине правног претходника тужиоца није прешао у својину туженог првог реда на основу правног посла и њихове сагласности, него на основу спроведеног поступка извршења у складу са Законом о извршном поступку а у циљу намирења потраживања туженог другог реда који је имао према тужиоцу. У тој ситуацији тужени другог реда не може се сматрати сауговарачем правног претходника стечајног дужника, јер је исти поверилац потраживања које остварује према правном претходнику тужиоца принудним путем, кроз извршни поступак, па се не ради нити о сауговарачу стечајног дужника нити је извршни поверилац могао имати намеру да остваривањем својих права у складу са Законом о извршном поступку намири своје потраживање, оштећује повериоце стечајног дужника, овде тужиоца.

Према стању у списима, мишљење ревизијског суда је да тужилац није доказао, нити учинио вероватним, да би правном радњом изјављивања жалбе против решења која су донета у наведеном извршном поступку, могао као дужник у том поступку исходovati повољније решење и који би то разлози били на основу којих би се могао ослободити обавезе или на други (за њега повољнији) начин измирити обавезу, коју као извршни дужник има према повериоцу.

Тужени првог реда, након претходно спроведеног извршног поступка, поднео је тужбу Општинском суду у Панчеву са циљем да се утврди његово право на купљеним деловима непокретности, да би могао да се укњижи као власник непокретности које је стекао на јавној судској дражби. У тој ситуацији ревизијски суд прихвата закључак нижестепених судова, да није ни било потребе да тужилац након доношења пресуде Општинског суда у Панчеву П. 1395/07 од 21.12.2007 године изјављује жалбу на пресуду, јер се она у свему заснивала управо на решењу о извршењу ИПВ (И) 524/04 од 25.07.2007 године.

Нижестепени судови даље правилно закључују да у односу на туженог првог реда заиста постоји околност да је законски заступник туженог првог реда као лице

које је на основу неспорно утврђеног чињеничног стања потписивало финансијске извештаје тужиоца, било повезано лице из члана 125. Закона о стечају, али се ни тужени првог реда не може сматрати сауговарачем стечајног дужника. То са разлога што из утврђеног чињеничног стања произилази да се у поступку извршења који је покренут од стране овде друготуженог, првотужени јавио на јавни оглас ради продаје непокретне имовине правног претходника тужиоца. Оглас је био јаван и на исти се могло јавити било које правно лице поред туженог првог реда. Према утврђеном чињеничном стању, пре продаје дела непокретне имовине тужиоца једно рочиште за продају имовине окончано је неуспешним покушајем продаје, да је потом поновљен оглас о јавној продаји, на којој такође поред туженог првог реда могао да се појави било које друго правно лице, да је потом продаја обављена, али је иста поништена због не исплаћивања продајне цене, да би по трећи пут оглас о продаји био поновљен, и након трећег покушаја продаје, тужени првог реда купио је делове непокретне имовине овде тужиоца, при чему се на сваку од објављене три јавне продаје поред туженог првог реда могао јавити било који други купац, а такође било који други купац могао је да се пријави на оглас о јавној продаји и купити имовину односно део имовине правног претходника овде тужиоца.

Стога како правилно закључују нижестепени судови, све и да је тужени првог реда имао сазнања о презадужености правног претходника тужиоца, све и да је заједно са правним претходником тужиоца имао намеру да се умањи имовина стечајног дужника и на тај начин оштете повериоци, тужени првог реда не може се сматрати сауговарачем тужиоца, него лице које се на јавној продаји, на коју се могао јавити било које друго правно лице, јавило на оглас о јавној продаји, и потом на одржаној лицитацији понудило цену која је прихваћена и део непокретне имовине тужиоца продат је на јавној продаји.

Из свега наведеног произилази да тужени нису сауговарачи стечајног дужника, да је друготужени извршни поверилац који је своје потраживање намирио у поступку извршења у складу са Законом о извршном поступку, а да је тужени првог реда купац који се у складу са одредбама Законом о извршном поступку пријавио на оглас о продаји имовине, на који се могло пријавити било које друго правно лице, а потом купио имовину стечајног дужника, не од правног претходника стечајног дужника, него у поступку продаје који је објављен пред Основним судом у Панчеву.

Према свему изложеном правилан је закључак нижестепених судова да на страни туженог првог реда и туженог другог реда не може се утврдити постојање намере за оштећење поверилаца од стечајног дужника, овде тужиоца као и знање за постојање те намере.

Нижестепени судови су утврдили и закључили да парнични поступак који је тужени првог реда водио пред Општинским судом у Панчеву, вођен је да би тужилац стекао правноснажну пресуду и могао да се укњижи на имовину коју је на законит начин стекао у поступку извршења пред Привредним судом у Панчеву. Потом је између странака потписан Записник о установљењу права службености како би тужени првог реда могао да користи купљене непокретности. Пресуда која је донета од стране Општинског суда у Панчеву и Записник о установљењу права службености резултат су стицања дела непокретности правног претходника тужиоца од стране туженог првог реда у поступку извршења који је спроведен у складу са Законом о извршном поступку, у коме није било намере оштећења поверилаца и умањења имовине стечајног дужника овде тужиоца, па се одредбе члана 123. Закона о стечају не могу применити ни на ове правне радње.

У погледу захтева да се побија правна радња пропуштања изјављивања приговора против Записника о излагању сачињеног пред Комисијом за излагање на јавни увид података премера и катастарског класирања земљишта и утврђивању права на непокретности за општину Панчево број 951-1072/09 од 13.04.2010. године, из утврђеног чињеничног стања произилази, да су странке приликом излагања приложили "копију из АПР за Тамишку ДОО, пресуду П 1395/07 од 22.12.2007. године, као и решење И бр. 204/06 од 09.05.2007. године. Из наведеног следи да је поменутој Комисији предочен закључак Трговинског суда у Панчеву И 204/2007 од 09.05.2007. године, а да је потом на основу рада поменуте Комисије извршен упис објекта број 8 и објекта број 9 на туженог првог реда. Према оцени ревизијског суда нижестепени судови су правилно закључили да ни у овом случају се не може говорити о располагању стечајног дужника имовином у корист туженог првог реда, јер је део имовине стечајног дужника у имовину туженог првог реда прешао у поступку излагања имовине, спроведен пред Комисијом за излагање на јавни увид података премера и катастарског класирања земљишта и утврђивања права на непокретности за Општину Панчево у складу са наведеним решењима и пресудом. Ако је у том поступку лице које је заступало тужиоца располагало имовином тужиоца изван овлашћења или обавеза установљених судским одлукама, у том случају је требало побијати те радње а не „пропуштање изјављивања приговора“ против Записника о излагању.

У поступку је утврђено да су предмет продаје 10.05.2007 године, били испражњени објекти тужиоца, који су представљали засебне грађевинске целине и нису били у функционалној вези са објектом тужиоца у коме се налазе расхладне витрине, тако да није било сметњи да се исти продају и предају купцу.

Са свих наведених разлога Врховни касациони суд налази да су правилно закључили нижестепени судови да у конкретном спору нису испуњени услови за побијање правних радњи туженог првог и другог реда у смислу одредби члана 123. став 1 Закона о стечају ("Сл.гласник РС" бр. 104/09, 99/11) па је на основу процесних овлашћења из члана 414. Закона о парничном поступку, одбио ревизију тужиоца као неоносовану и одлучио као у ставу првом изреке.

Туженом другог реда према оцени ревизијског суда не припада право на трошак за одговор на ревизију јер ова врста трошка није била нужна у овој правној ствари па је на основу одредбе члана 165. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу другом изреке пресуде.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић